

Lizzie Olsson-Arle

f. 1926 i Ärtemark,
Dalsland

Studier vid konstfackskolan i Stockholm 1944-48. Vid Académie André Lhote och Académie de la Grande Chaumiére i Paris 1948-51. Accademia di Belle Arti Ravenna 1951.

Separatutställningar bl.a. i Stockholm 1957, 1963, 1972, 1982 och 1992, i Uppsala 1960 och 1964, Gävle 1964 och 1982, Lund 1965, Kiruna 1966, Uddevalla 1967, Linköping 1968, Norrköping 1969 och 1988, Riksutställningar 1973, Visby 1974, Paris 1978, Malmö 1979, Umeå 1980, Örebro 1981, Vänersborg 1982, Göteborg 1983 och 1990, Karlstad 1983, Varberg 1986, Östersund 1987, Sundsvall 1991.

Deltagit i ett flertal samlingsutställningar runt om i landet och utomlands.

Representerad bl.a. i Nationalmuseum, Moderna Museet, Göteborgs Konstmuseum, Malmö Konstmuseum, Östergötlands länsmuseum, Konstmuseet i Lund, Västerbottens museum samt i Norrköpings konstmuseum.

I 1995 års portfölj från Föreningen för Grafisk Konst ingår: Fragment av ett landskap. Färglitografi 1994.

Lizzie Olsson-Arle hör till de konstnärer som arbetar med färgens musikalitet. För spektrums harmoni och dissonans, för färgen som bärare av känslor och inre liv har hon ett absolut gehör. Det är anteckningar från vardagslivet, upplevelser från resor, det inre landskapet, som tar form i Lizzies bildvärld i abstraherad form. Konstnären vill upprätta ett samtal och väcka betraktarens fria associationer. "Fragment av ett landskap" förmedlar trots sin ringa storlek en stark intensitet.

Inom den begränsade ytan ryms ett himlastormande landskap, som glöder av färg och sjuder av rörelse, ändock som ruvande över en förborgad hemlighet. Blicken dras från det närliggande in mot något långt bortom horisonten. Bilden får mig att tänka på vad Lars Gustafsson skrev i Bröderna - "Själen var i landskapet, det var den osynliga färgen på tingen, och den fanns överallt där man gick och därför var det omöjligt att skilja på själen och landskapet, det ena var så intrasslat i det andra - intrasslat var kanske inget fint ord, men han kunde inte hitta något bättre - de var så - intimt - förenade att ingen kunde säga vad som var ting och vad som var tanke, vad som var landskap och vad som var själ.

Konstnären, målaren uttrycker sin själ, säger man. Varför vänder han sig då inte inåt, varför försöker han inte måla någonting som finns i hjärnan, fortsatte Johannes. Vore det inte naturligt, att han försökte rita något slags röda djup därinne? ... Vår själ fanns inte där, den fanns i världen, framför våra ögon fanns den, och därför var det, och inte av något annat skäl, som man målade städer, moln, berg och hav, frukter liggande på ett fat, ett rum där tiden faller droppvis och där solskenet tränger in genom ett fönster i en smal strimma,..."

Det är Santorini, den mytomspunna vulkanön i Egeiska havet, som är ursprunget till denna bild. Lizzie Olsson-Arle har långa tider vistats i den cykladiska övärlden där hon funnit sig så väl till rätta att hon begåvats med ett hedersmedborgarskap. I denna täta och vibrerande bild har hon förenat sin känsla för det soldränkta landskapet med landskapet självt.

Kristina Munklinde